

Cuarteto Quiroga. Nominat quartet resident responsable de la col·lecció “Stradivarius” del Palacio Real de Madrid, és considerat un dels grups més singulars de la nova generació europea, reconegut internacionalment per les seves interpretacions audaces i renovadores. Es va formar amb la voluntat de retre homenatge a la figura del violinista gallec Manuel Quiroga, una de les grans figures de la història musical ibèrica, amb Pau Casals i Pablo de Sarasate.

Es formà amb Rainer Schmidt (Hagen Quartett) a l’Escuela Reina Sofía de Madrid i continuà els estudis a la Hochschule de Basilea i a Pro Quartet-CEMC amb Walter Levin (LaSalle Quartet) i finalment a l’ECMA amb Hatto Beyerle (Alban Berg Quartett). També l’han influït grans mestres com Ferenc Rados, György Kurtág, András Keller, Johannes Meissl i Eberhard Feltz.

Guardonat en els concursos més rellevants (Bordeus, Borciani, Pequín, Ginebra, Fnapec-París, El Primer Palau, etc.), actua als auditoris i festivals més importants d’Europa i Amèrica (Wigmore Hall, Philharmonie de Berlín, Frick Collection de Nova York, Da Camera de Los Angeles, Heidelberger Frühling, Concertgebouw d’Amsterdam, De Doelen de Rotterdam, Auditorio Nacional de Madrid, Nybrotkajen d’Estocolm, Les Invalides de París, Auditori de Barcelona, Martinu Hall de Praga, Quincena Musical Donostiarra, Kaisersaal de Frankfurt, National Gallery de Washington DC, etc.).

Les temporades 2011-12 i 2012-13 va ser convidat com a grup resident de l’Auditorio Miguel Delibes de Valladolid. El passat mes de juny va ser responsable del cicle Contrapunto de Verano del CNDM a l’Auditorio Nacional de Madrid, on va interpretar els quartets de l’opus 20 de Haydn, els quartets dedicats a Haydn de Mozart i la integral per a quartet de György Kurtág.

Entre els col·laboradors habituals del Cuarteto Quiroga figuren V. Erben, J. Perianes, A. Meunier, J. Menuhin, J. E. Bagaría, J. Brown, D. Kadouch, etc.

Molt implicats en l’ensenyament, són responsables de la càtedra de quartet del Conservatorio Superior de Aragón, a més d’impartir classes per tot Europa, a l’Orlando Festival d’Holanda i a la JONDE.

El seu darrer CD, *(R)evolutions*, dedicat a la música primerenca de la Segona Escola de Viena, ha merescut el segell d’Excepcional de la revista «Scherzo» i el de Disc per a la Història de la revista «Ritmo».

Cibrán Sierra i els membres del quartet expressen el seu agraïment als hereus de Paola Modiano per la cessió del violí Nicola Amati “Rosé” de 1682.

Gemma Humet, veu. Provenint de família de músics, començà la formació musical als 5 anys i als 18 abandonà una prometedora carrera com a pianista clàssica per començar els estudis superiors de cant jazz a l’ESMUC, estudis que ha finalitzat el 2014 amb les màximes qualificacions.

Col·labora amb Toti Soler, amb qui ha enregistrat diverses cançons dels seus CD *Raó de viure* i *El teu nom*. Amb ell ha format el duet i el quartet Liebeslied per celebrar el 40è aniversari del primer disc del guitarrista. També ha participat, amb Joan Massotkleiner, en un espectacle de cançó i poesia per commemorar el centenari del poeta Joan Vinyoli i ha pres part en l’espectacle *1714. Segar i batre*, amb motiu del Tricentenari de la desfeta catalana a la Guerra de Successió.

Ha col·laborat així mateix en l’enregistrament de dos temes per al disc d’homenatge a Salvador Espriu *Amb música ho escoltaries potser millor*, produït per Toni Xuclà i amb diversos artistes de l’escena musical catalana actual. El setembre de 2013 va participar en l’acte institucional de la Diada de Catalunya dirigit per Joan Ollé, cantant *Sonet* de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, en commemoració del centenari del naixement del poeta mallorquí.

Amb la col·laboració de:

Troba’ns a:

www.palaumusica.cat

DIMECRES, 8 D’OCTUBRE DE 2014 — 20.30 h
Palau 100 Cambra — Sala de Concerts

Concert núm.1 **Cuarteto Quiroga**

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Aitor Hevia i Cibrán Sierra, violins
Josep Puchades, viola
Helena Poggio, violoncel

Primera part

Franz Joseph Haydn (1732-1809)
Quartet en Sol menor, op. 20 núm. 3, Hob. III:33
Allegro con spirito
Menuetto (Allegretto)
Poco adagio
Finale: Allegro molto

27'

Bernat Vivancos (1973)
Sis cançons mallorquines, per a veu i quartet de corda
Cançó d'olivarers
Cançó de s'espadar
Cançó des caçador
Cançó de batre I
Cançó de batre II
Cançó de sega

20'

Veu: Gemma Humet

Segona part

Arvo Pärt (1935)
Fratres

10'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Quartet núm. 19, en Do major, KV 465, “Dissonàncies”
Adagio – Allegro
Andante cantabile
Menuetto: Allegro – Trio
Allegro molto

35'

De clàssics i contemporanis

Dos autors contemporanis posaran aquest vespre el contrapès a dos genis del classicisme. Del català Bernat Vivancos (Barcelona, 1973) podrem gaudir d’una obra de joventut: amb tan sols setze anys va compondre les *Sis cançons mallorquines per a veu i quartet de corda*, un grup de peces que fan volar la imaginació, tant pel llenguatge que presenten –que defuig l’harmonia tradicional i s’ajusta a l’estil compositiu de la primera etapa de l’autor– com per la peculiar exposició; cada glossa del folklore mallorquí arriba farcida d’exotisme mediterrani; primer és interpretada per la veu solista; després el quartet la trasllada al seu terreny reinterpretant-la; l’oient se submergeix en un univers popular per deixar-se portar per la personalíssima visió que Vivancos proposa. Una experiència excitant que promet emoció i sorpresa. Arvo Pärt (Estònia, 1935), un reconegut representant del minimalisme, va compondre *Fratres (Germans)* el 1977 en una primera versió per a quintet de corda i quintet de vent per als Hortus Musicus de Tallinn; posteriorment i durant quinze anys en féu d’altres per a una bona varietat d’instrumentacions: avui s’escoltarà la versió per a quartet de corda, absolutament atmosfèrica i espiritual tot i no haver estat composta per a l’ús litúrgic; consta d’un grup de nou seqüències d’acords que flueixen en una aparent estructura metòdica, gairebé matemàtica, però que progressa cercant nous espais harmònics.

Com en el camp de la simfonia, el geni innovador de Haydn es va projectar sobre el repertori cambrístic resumint valors tradicionals i fixant els nous motllos que van quedar com a clàssics; va ser amb el quartet de corda –del qual és considerat el creador– que el mestre va descobrir un nou llenguatge. Dels seus *Sis quartets de corda, op. 20* (1772), el número 3, en Sol menor, comparteix amb la resta de la sèrie una escriptura refinada, l’ús de la forma sonata en els primers moviments i l’humor i el folklore subtilment integrats. El *Quartet núm. 19, en Do major, KV 465, “Dissonàncies”* de Mozart, tanca una sèrie de quartets dedicats a Haydn i deixa prova de l’admiració que el geni de Salzburg sentia pel mestre. Des dels primers compassos Mozart juga i infringeix amb mestria les regles de l’harmonia tradicional, tot servint una partitura de gran factura en què l’expressió artística i el treball temàtic arriben a cotes espectaculars.

Manel Cereijo, musicòleg

Proper concert

DIJOUS, 06.11.14 — 20.30 h

Isabelle Faust, violí
Jean-Guihen Queyras,
violoncel
Alexander Melnikov, piano

R. Schumann: *Trio per a piano núm. 1, en Re menor, op. 63*
R. Schumann: *Trio per a piano núm. 2, en Fa major, op. 80*
R. Schumann: *Trio per a piano núm. 3, en Sol menor, op. 110*

